

Παρωδιακοί Στίχοι: Σεβαστή Στρογγυλού

1/Ήταν κάποτε η Παιδεία δούλα και κυρά του οίκου
με τα πλουμιστά της ρούχα και παράστημα στητό
με αρμονίας συνοδεία και παροπλισμό του ήχου
δίδασκε γραφής στοιχεία και αριθμών κατεβατό

2/Σε αλλοτινούς καιρούς ...δεν είχε αλαζονεία
παρά μέτρου το στοιχείον και απαιτήσεις χαμηλάς
γιατί ήξερε η κυρία πως σαφώς η πλεονεξία
ήτο έργον ανδρών αρίστων με λοφίων τας ουράς.

3/Αν οι μαθηταί της ήσαν ανεπίδεκτοι πολύ
με του άβακος τους ήχους επεβάλλετο ραγδαία
άντε στο τσακίρ το κέφι με την χείρα εις το λωβί
του ωτός και να τραβούσε κάτι τις...η μοιραία.

4/Πάντα ανάμεσα σε δόξες αγνοούσε τι να κάνει
την προλάβαιναν προστάτες και την πίεζαν πολλάκις
ή να σύρει σε στρατώνες τα παιδιά να τρελάνει
ή σε δήμων αγορεύσεις να επιχειρηματολογούν οσάκις...

5/Θέμα φιλοσοφικόν, ανθηρόν ή λογικόν προέκυπτε
και η παιδεία λόγον είχε μετά ράβδου να μιλήσει
για όποιο καινό ή παλαιό δαιμόνιο ενέσκηπτε
κι όφειλε τους τριγμούς των ανάρχων να σταματήσει.

Παιδείας Σάτυρα

6/Με την πλύση που της 'καναν νους υγιής εν σώματι υγεί
εντυφούσε στις παλαιότερες και στον σταδίων τους χώρους
και με αφειδώς αξιοζήλευτη πλανεύτρα ιαχή
προσδοκούσε σε κοτίνους και σε ολυμπιονικών τους πόρους.

7/Σαν ο μαθητής τραβούσε και ο νους εφιλοσόφει
σ' αγορών προς το Σωκράτη εδιδάσκετο αρετάς
και επειδή της κοιλίας εκροτάλιζαν οι ήχοι
χόρταινε με του δασκάλου τας εσώτερας φωνάς.

8/Μα της Αρετής ο δρόμος είχε αγκάθια και πετράδια
της κακίας είχε τύχη, συγκατάνευση, τρυφή
γι αυτό και τα ζωηρά πλην ατίθασα παιδάρια
διάλεγαν τον κακό τους τον τάραχο για σπουδή

9/Σε ρητόρων δολερών τα οικήματα φοιτούσαν
και τους λόγους με φτιασίδα τους εκλέπτιναν πολύ
με μαθήματα αγαστά την ψυχή καλλιεργούσαν
και αφέντες προσδοκούσαν να γενούνε εις τη γη

10/Η παιδεία περιμένει τους καρπούς της στις Σχολές
ή πηγαίνουν τα παιδιά της με περίπατο νοητό
σου Πλατώνου τις κοσμάτες ακαδημαϊκές αυλές
για σε Διογένη τα πιθάρια κυνικό παίζουν κρυφτό...

11/...το φανάρι της αλήθειας ψάχνουν σαν τις κουκουβάγιες
μιας και η χρήματος ανάγκη ήταν πάντα στη σκηνή
επροτίμησαν τα ολίγα και από μέρες τσ' αποφράδες
για να διώξουνε ανάγκες απ' του βρόγχου το σκοινί.

Παιδείας Σάτυρα

12/Η παιδεία μεταλλάσσει, αναδιπλώνει τα κουράγια
σε ορχήστρας τα πεδία, υποκρίνεται και κρίνει
με το νάζι και τη χάρη του θεάτρου τα κανάγια
τραγωδεί και σατυρίζει, παίζει και ανοιγοκλείνει...

13/τα ματάκια της τα πλάνα, διαπομπεύεται σαρκάζει
φτύνει καταγής και κρούει κώδωνες κινδύνου
για το σκότος της αμάθειας και τα πνεύματα αρπάζει
από τον ύπνο του δικαίου για τα πρωινά ονείρου

14/Η παιδεία αναστενάζει που της παίρνουν τα παιδιά της
και τα ντύνουν με ασπίδες, τα μυσούνε σε παιάνες
με τα δόρατα πολέμου αντηχούν τα βάσανά της
οι ελπίδες της ριγμένες σε ματαίων ιαχών χοάνες

15/Κι αν βουρκώνει, κι αν θυμάται το ξεκίνημα με πίστη
και παραίτηση ζητάει για το ρόλο που επωμίσθη
με μια μούντζα οι αφέντες της δηλώνουν με ευθαροσία
...εσύ φταις βρε προκομμένη, τι ζητάς αθανασία;

16/Σαν ακούει αυτή τους λόγους που οι ρήτορες παρλάρουν
και το μαύρο άσπρο βγάζουν, και τρελαίνουνε το ρο
αχού Αθηνά μου φωνάζει, οι ρητόροι θα με πάρουν
σου τρελού τα μονοπάτια, και το νου μου πως θα βρω;

17/Την Παιδεία την ορίζει το μαράζι μιας αβύσσου
είπανε της πως διδάσκει, συλλογάται και εξυφαίνει
των δαιμόνων νέες φωνές, νοός άθεου και απίστου
και εξόριστη γυρνάει σε αλλοτρίους οίκους μένει...

Παιδείας Σάτυρα

18/μέχρι να' ρθει εκείνη η ώρα που η Δίκη θα βροντήσει
της εξώθυρας τα φύλλα και με τόλμη η κορασίδα
με ροδιάς τα άνθη, το κεφάλι της κυράς της θα στολίσει
και συγκίνηση θα δείξει με δακρύων τη ρανίδα...

19/Έυπνα ουτόπω, της φωνάζουν απ' των μύθων τη λαγνεία
τη χτυπούν την αναταράζουν, των Σατύρων κουστωδία
πήγαινε σε άλλους χρόνους και μη μένεις στη βλακεία
της πετάνε το στεφάνι και της φτιούνε τα λοφία

20/κροταλούν και αναγαλλιάζουν με τη θέα της τη μαύρη
την αφήνουν να ικετέψει και να αυτοαναιρεθεί
σα γριά και ξεδοντιάρα της ζητούν πίσω να πάρει
υποσχέσεις για υπερβάσεις και να ισοπεδωθεί

21/Κλειει τα μάτια και ακνοφαίνει από μηχανής θεός
σαν αμαρτωλή της πλάνης, του οράματος βουκέντρα
με το ράσο τη σκεπάζει του Βυζάντιου ο μοκλός
σκήπτρα, στέμμα τη φορτώνει και τη σπρώχνει σ' άλλα κέντρα...

22/Απόταξον απίσιτη τις αρχαίες σου πομπές και καταβολές
ντύσου πόρνη της φωνάζουν, βάλε νου και δίδαξε
τους νέους αρετή και φοίτηση στων πλουσιών τις αυλές
αλλιώς σπάσε, τα φρικτά μπογαλάκια σου ετοίμασε

23/Μην τολμήσεις να διδάξεις σοφιστείες και άλλα χυδαία
νώσε πως οι άγγελοι μας ευλογούνε υπηκόους
κι όχι κάτι αναρχολάτρες που συχνάζουνε σε αλέα
τζιτζιφιόγκους και αποστάτες που περνάνε για ωραίους

Παιδείας Σάτυρα

24/κάτι άμυαλοι νεανίσκοι που πιστεύουνε πολλάκις
πως τον κόσμο θα αλλάξουν με των αρχαίων τα φώτα
και ακροβατούν σε αέρα μα γκρεμίζονται πλειστάκις
σαν αμέριμνοι γυρίζουν στους ηγέτες τους τα νώτα.

25/Η Παιδεία αργοσαλεύει, τη βαραίνει πια το στέμμα
και το σκήπτρο την παιδεύει, οι τιμές μοιάζουν αστεία
που της κάνει ο διάβολος της, ανατάσσει το βλέμμα
και στενάζει για το διάβα, για την ακάνθινη πορεία

26/Βλέπει λίγο το Χριστό της σε θολούρας ήχους πάλλει
ικετεύει για το ρόλο που οι οικήτορες ζητάνε
το στομάχι την πονάει με τα τρόφιμα που βάλλει
και οι βρώσεις του μυαλού της, την πιέζουν για άλλα πάνε

27/Όσπου ώ του θαύματος της, τρεις πονούνε πια για δαύτη
της ξυπνούν την ανάγκη των μακρινών λογισμών της
ιεράρχες που τιμούνε παρελθόν, και πάλι ανάφτει
πια το πάθος των αστείρευτων αρχαϊκών κρουνών της.

28/Κρύψου, αφέντρα μενετοί οι καιροί σε μισούνε
τα βάσανα ταυτότητας σου δεν τελείωσαν ακόμα
με τα φέσια που οι βάρβαροι βιαίως σου φορούνε
μετατρέπουν την πνευματική ανάγκη σου σε σώμα

29/Οι βαρβάροι τα μάτια της πια κλειούνε
της φιμώνουνε σθεναρά το στόμα
και στη στρούγκα με το μίσος την πετούνε
να σαπίσει πια, αιχμάλωτη στο χώμα

Παιδείας Σάτυρα

30/Με τους δάσκαλους του Γένους αργοσαλεύει

Βρίσκει πάλι το ατίθασο εαυτό της

κι ακατάπαυστα και τολμηρά γυρεύει

ή τη νίκη και ή τον ένδοξο χαμό της

31/Η παιδεία πεινάει, κωλαίνει κλίνει το κεφάλι

σου Μεχμέτη τους όρους που οι Τούρκοι της δώσαν

μέχρι που η σπίθα ανάφτει στην καρδιά της και πάλι

και το φέσι αποσπά με βοηθό της τα γρόσια

32/Σε κοινότητες δρα και εξυφαίνει το διάβα

για πορείες ανοιχτές που οι Τούρκοι μισούνε

στων κρυφών των σχολειών την αράδα

πλέκει λευτεριάς τα σημάδια που ηχούνε...

33/σε πεδία μαχών, στις αυλές των δυτικών θαυμάτων

Ευρωπαίοι θυμούνται την παλιά της την αύρα

τη θωπεύουν και τη ντιουν με καπέλα χρημάτων

την κουρεύουν και ζητούν για μαλλί την ανάβρα...

34/από φράγκικη γλώσσα που εξευγενίζει τα ήθη

με πηρούνια να μανζάρει και να πλένει τα δόντια

να προφέρει το ρο και να ψαρώνει τα πλήθη

να περάσει την πύλη της δύσης αγνάντια

35/στης τουρκιάς τα τσαλίμια και στου έθνους τις ρίζες

και κορσέ να φοράει για να γίνει κομψή

άντε λίγο να προβάλλει των αρχαίων τις ρίμες

και με στυλ να μιλάει , να φορά μιζαντιλ

Παιδείας Σάτυρα

36/Σαν φρικτά την προγκάρουν οι λαϊκές της δομές
Ω μον ντιε να φωνάζει ευπειθώς αναφέρω
πως οι πλούσιες καμπύλες και οι τόσες ορμές
έχουν ρίζα σουλτάνου και για αυτό υποφέρω...

37/Πως φτιασίδωσαν έτσι την κυρία παιδεία
με βαυβαρών δίκαιο και αρχαϊκό χιτώνα
την κοιτούν με το δέος του αγνώστου, τα παιδιά
και ικετεύουν να τη δουν στο δικό της κοιτώνα...

38/Ξαφνικά αναθυμάται πως της πήραν τα κάλλη
της αρχαίας βολής της και την άφησαν αμανάτι
νιέται αρχαία Καρυάτιδα με μετάξινο φουλάρι
που της πήραν οι σιόροι για να ζει με απάτη...

39/πως το στίγμα της είναι οι αρχαίοι προγόνοι
και το μέλλον της είναι η προσδεύουσα Ευρώπη
τι ζητάς ξελογιάστρα τη ρωτούν λογοκόποι
το παρόν είναι σάπιο, σαν τη θεια την Καλλιόπη...

40/σειέται σαν κουδουνίστρα και μιλά λαϊκά
με τα τσάμικα και τα κλαρίνα μας δυσφημεί
κι όχι μόνο τοιούτο, αλλά δρα παστρικά
τσιφτεντέλι χορεύει ,σαν χανούμ ασεμνεί

41/Σαν η γλώσσα της ταχέως πια χάνει
τη δύναμη της έκφρασης και να μιλάει
σε γραμματικές για χρόνια πια σερφάρει...
εκφυλίζεται ,ως κόττα πλαδαρή πια μαδάει...

Παιδείας Σάτυρα

42/Και τη γλώσσα ανηλεώς διαμελίζουν
γλωσσοκλάστες σταθερής μαφιομημαθείας
και την τύχη της ακούσια και για λόγου της ορίζουν
γλωσσοπλάστες της δικής της ιλαράς ιστορίας

43/Την παιδεία τη μεθούνε οι μαθητές της οι πρώτοι
για να 'ρθει στα σύγκαλά της, και να άρει το χάσμα
να φανεί πως το πρόβλημα το 'χει η φτωχή ανθρωπότη
σαν η παιδεία επισκιάζει του εαυτού της το δράμα

44/Με το Φρόνυτ την καλούνε το ραντεβού της να κλείσει
Ψυχανάλυση να 'χει δωρεάν, τακτικά και για πάντα
Όχι !Παιδες φωνάζει, οι υπουργοί μ' έχουν πρήξει
μ' αλλαγές που γυρνάνε στου παρελθόντος τη σιράτα...

45/Την παιδεία ασυλλόγιστα οι μαθητές την τρομάζουν
τους κοιτάζει μ' ένα βλέμμα αγνώστου και δέος
πως μπορούνε οι δύστυχοι οικτρά, βδελυρά, να σαρκάζουν
των προγόνων το ατίμητο και ασίγαστο κλέος;

46/Στην Παιδεία επιβάλλουν φροντιστήριο να κάνει
επενδύσεις να ποντάρει στου ευρωανέμου το πακέτο
με μετάλλαξη τον ίδιο της το ρόλο πια να χάνει
και κλαμένη να συνθέτει της ανεργίας το κρεσέντο

47/Η Παιδεία δεν αλλάζει στων καιρών τα κοψίδια
μον' τα τρώει ωμά κι ασ πονάει η κοιλιά της
κι οι γκριμάτσες της μοιάζουν με πιθήκου φτιασίδια
που χορεύει στους ρυθμούς που του παίζει η κυρά της.

Παιδείας Σάτυρα

48/Την παιδεία την φλόμωσαν με τα θα και τα πρέπει
μεγιστάνων ιαχές κούφίων παρόλων υπ-ανθρώποι
και ασέλγησαν πάνω της πολλοί λογοκλόποι
για ανέμου σκιρτήματα, των βουλών χαροκόποι ...

49/Την παιδεία ασήμωσαν οι χορηγοί του ήθους
και την τύχη της όρισαν με του τζίρου παιχνίδια
αγοραία την έριξαν στις βολής τσ' άγιους χτύπους
και τον κώδωνα έκρουσαν για να πάει στα τσακίδια

50/Σπάσε ηλίθια, άραξε στην αμβλύνοη κοσμάρα σου
μας χρειάζονται φύλακες του συστήματος πλάνοι
κι όχι αγγέλων οι φωνές, κακομοίρα, τρομάρα σου
ακόμα πιστεύεις στων αρχών σου την κάννη;

51/Δε θωρείς την κατάντια σου και τον κόσμο που αλλάζει
και του κέρδους δε βλέπεις, θηρευτές αρπαχτής
την εικόνα σου κοίταξε στον καθρέφτη, μορφάζει
μα χαζή σε θέλουν παράσιτο, οπαδό αραχτής.

52/Κάτσε φρόνιμα, δεξ η εικόνα θολώνει...
δεν υπάρχει πια, σιώπησε, βγες στη σύνταξη, κάτσε
η εικόνα που γιόμισε και τον κόσμο ματώνει
είναι ο πόλεμος, την ιδεατή ειρήνη πια άσε...

53/...στο μουσείο της θύμησης η ειρήνη κοιμάται
στα κιτάπια της ιστορίας τα γραπτά της σαπίζουν
με τα πλήκτρα δεν μπορεί η καρδιά να θυμάται
με τη σκέψη κομμάτια δεν μπορούν οι γενιές να ελπίζουν...

Παιδείας Σάτυρα

54/Οι γενιές πια παρέρχονται με ταχύτητα φωτός
αντικείμενα γίνονται στις παιδιάς τα τερτίπια
και η γνώση υπακούει στις φαιδρής γυναικός
της ρήγισσας τελεβίστιον τις βουλές και τα καπρίτσια.

55/Η παιδεία ως απόμαχη αντιστέκεται στην ιδέα
πως της πήραν οι κόθορνοι της αρχηγίας τα ηνία
για να μη νιώθει ότι γερνά και ότι κλείνει η αυλαία
σχηματίζει με τους εικονολάτρεις μια φρικτή συμφωνία.

56/Το παιχνίδι πια το' μαθε πως σιδόλως ορίζει
προσποιείται πως μπροστά της το μέλλον χαράζει
με το αλτοχάιμερ το παρελθόν σθεναρά τεμαχίζει
το παρόν; δεν το έζησε και την τρώει το μαράζι

Σεβαστή Στρογγυλού ΓΕ.Λ Καμινίων